

Bibliaóra 2022. augusztus 23-án

– az igemagyarázat összefoglalása –

Énekek: 425 és 510

Ószövetségi igeszakasz: 1Mózes 13

Lót elvállik Ábrahámától. Isten Ábrahámnak ígéri Kánaánt

1 Abrám feljött Egyiptomból a feleségével és mindenével együtt, amije volt. Lót is vele jött a Délvidékre. **2** Abrámnak igen tekintélyes vagyona volt: jószága, ezüstje és aranya. **3** A Délvidékről továbbvonult előző szállásai mentén egészen Bételig, addig a helyig, ahol korábban is sátorozott Bétel és Aj között, **4** annak az oltárnak a helyéig, amelyet ott először készített. Ott segítségül hívta Abrám az Úr nevét. **5** De Lótnak is, aki Abrámmal ment, voltak juhái, marhái és sátrai, **6** és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Olyan sok volt a szerzeményük, hogy nem lakhattak együtt. **7** Össze is vesztek Abrám jószágának a pásztoraival Lót jószágának a pásztoraival. Akkor még a kánaániak és a perizziek is ott laktak azon a földön. **8** Azért Abrám ezt mondta Lótnak: **Ne legyen viszály köztem és közted**, az én pásztoraim és a te pásztoraidd között, hiszen rokonok vagyunk! **9** Hát nincs előtted az egész ország? **Válj el tőlem! Ha te balra tartasz, én jobbra megyek, ha te jobbra mégy, én balra térek.** **10** Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bővizű föld. Mert mielőtt elpusztította az Úr Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földje. **11** Lót tehát a Jordán egész környékét választotta magának, és elindult Lót kelet felé. Így váltak el egymástól. **12** Abrám Kánaán földjén lakott, Lót pedig a Jordán környékén levő városokban telepedett le, és egészen Sodomáig sátorozott. **13** A sodomai férfiak pedig igen romlottak és vétkesek voltak az Úr előtt.

14 Az Úr ezt mondta Abrámnak azután, hogy Lót elvált tőle: **Emeld föl tekintetedet, és nézz szét** arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra. **15** Azt az egész földet, amelyet látsz, **neked és a te utódaidnak adom örökre.** **16** Olyanná teszem utódaidat, mint a föld porát: aki meg tudja számolni a föld porát, az tudja megszámolni majd a te utódaidat is. **17** **Indulj hát, járd be ezt a földet** széltében-hosszában, **mert majd neked adom!** **18** Így vonult tovább Abrám a sátraival, és letelepedett Mamré tölgyesében, amely Hebrónban van, majd oltárt épített ott az Úrnak.

Kedves Testvéreim!

Abrám Isten hívásának engedelmeskedve indult el Kánaán földje felé. Egy nagy kitérő után - amikor saját megoldást keresve az éhségre, lement Egyiptomba – most újra a jó irányban halad. Ott jár, ahol már korábban is sátorozott, Bétel és Aj között. Jó visszatérni korábbi hitbeli megtapasztalások helyére és azokból is erőt meríteni. Abrám már állított itt oltárt, amely emlékeztetés volt a számára is, és most újra itt van, sok áldással megrakodva. Hiszen Isten tekintélyes vagyonnal ajándékozta meg, ami tovább gyarapodott. Ő pedig segítségül hívja az Úr nevét.

A kitérő, ill. letérő után az Ő segítségével akar a helyes úton maradni és az Ő akaratát figyelembe venni. Ehhez kell a fölfelé figyelés, annak a megvallása, hogy a saját ereje nem elég, a döntésekhez Őt hívja segítségül.

Adódott is egy döntést igénylő helyzet. A bő áldás következtében túl sok volt Ábrám és Lót jószága, a pásztoraik veszekedtek a legelőkön és az itatóhelyeken. Nem bírta őket az a föld eltartani. Annakidején Lót csak úgy, elhívás nélkül csatlakozott Ábrámhoz (az elhívás csak neki szólt). Most eljött a különválás ideje. Ábrám felismeri, hogy a további feszültségek elkerülése végett el kell válniuk egymástól. Van, amikor nem lehet minden áron a kapcsolatot szorosán tartani, van, amikor a békesség megőrzése érdekében kell különválni. Mert, akivel pl. nem lehet közelről jóban lenni, csak egy bizonyos távolság megtartásával.

Itt is ilyenné vált a helyzet, ezért Ábrám felkínálja Lótnak a választás lehetőségét. Az emberi megítélés szerint választhatott egy nagyszerű és egy nem sokat ígérő lehetőség közül. Lót felemeli a tekintetét. Amit lát, az lenyűgözi, édeni állapotokat lát. A kívánság a szemem keresztül érkezik itt is, és határozott: a Jordán mellékét választja. Így volt ez már Éva esetében is, és azóta mindig – bizony a szemünk nagyon be tud minket csapni. A kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz (Jak 1,15) – ha az Úr meg nem könyörül...

Ábrám nem választott, hanem kapott – számára Isten választott. Ábrám a szeme tanácsára hallgatás helyett inkább az Úrra bízta magát – ami marad, az a számára nem a rosszabb, hanem az Úr szerinti, az egyedüli jó. És míg Lótot lassan benyeli a vidék, amely szép, de gonosz, és sátoroz egészen Sodomáig, majd beköltözik a városba, addig Ábrám a korábbi ígéretek megerősítését kapja Istentől. És azt a bizonyosságot, hogy amerre a szeme ellát, mindent neki és utódainak ad az Úr. Amikor az ember tud fölfelé figyelni, amikor nem a szeme tanácsát követi és rábízta magát Istenre, akkor csak nyertes lehet, és megelégedett mindabban, amivel az Úr őt elhalmozza. Ezt a békességet tapasztalja Ábrám, keserű szájíz nélkül amiatt, hogy unokaöccse választotta volna a jobb részt. Mert a jó rész ott van, ahol Isten. Ő az egyedüli, a legjobb rész.

Ábrám további vándorlása nem bolyongás, hanem a neki ígért földnek a bejárása, amit így, lélekben és hitben már a magáénak fogadhat el és vehet birtokba.

Újszövetségi igeszakasz: 1Kor 7,25-40

Hajadonok, nőtlenek és özvegyek

[25](#) A hajadonokról ugyan **nincs rendelkezésem az Úrtól**, de tanácsot adok úgy, mint aki az Úr irgalma folytán hitelt érdemel. [26](#) Azt tartom tehát jónak **a küszöbön álló megpróbáltatások miatt**, hogy jó az embernek **úgy maradnia, amint van**. [27](#) Feleséghez vagy kötve? Ne akarj elválni! Feleség nélkül vagy? Ne keress feleséget! [28](#) De ha megnősülsz, nem vétkezel, és ha

férjhez megy a hajadon, nem vétkezik. Az ilyeneknek azonban gyötrelmük lesz a testben, én pedig szeretnék ettől megkímélni titeket. [29](#) Ezt pedig azért mondom, testvéreim, **mert a hátralevő idő rövidre szabott**. Ezután tehát azok is, akiknek van feleségük, úgy éljenek, **mintha** nem volna, [30](#) és akik sírnak, **mintha** nem sírnának, akik pedig örülnek, **mintha** nem örülnének, akik vásárolnak, **mintha** semmijük sem volna, [31](#) és akik a világ javaival élnek, **mintha** nem élnének vele, mert a világ látható alakja elmúlik. [32](#) Azt szeretném, hogy gond ne terheljen titeket. Aki nőtlen, az **az Úr dolgaival törődik**: hogyan legyen tetszésére az Úrnak. [33](#) Aki viszont megházasodott, az **a világi dolgokkal törődik**: hogyan legyen tetszésére a feleségének; [34](#) ezért **élete megosztott**. A nem férjes asszony és a hajadon **az Úr dolgaival törődik**, hogy szent legyen testében is, lelkében is; aki pedig férjhez ment, **a világi dolgokkal törődik**: hogyan legyen tetszésére a férjének. [35](#) Ezt pedig éppen a ti **javatokra mondom**, nem azért, hogy törbe csaljalak titeket, hanem hogy feddhetetlenül élhessetek, és **teljes szívvel ragaszkodjatok az Úrhoz**. [36](#) Ha pedig valaki azt gondolja, hogy tisztességtelenül bánik jegyesével, és már **nem tudja magát fékezni**, és így érzi szükségesnek, tegye meg, amit akar, nem vétkezik: vegye feleségül. [37](#) Aki azonban szilárd elhatározásra jutott, és a szükség nem kényszeríti, mert **hatalma van saját kívánsága felett**, és úgy döntött szívében, hogy jegyesét megőrzi: jól teszi. [38](#) Azért aki feleségül veszi jegyesét, az is jól teszi, de aki nem veszi feleségül, még jobban teszi. [39](#) Az asszonyt törvény köti, amíg él a férje, de ha a férje meghal, **szabadon** férjhez mehet ahhoz, akihez akar, de csak az Úrban. [40](#) Az én véleményem szerint azonban boldogabb lesz, ha úgy marad, amint van. Hiszem pedig, hogy bennem is az Isten Lelke van.

Kedves Testvéreim!

Pál apostol ebben az igeszakaszban a saját tanácsait írja le különböző családi állapotban levők házasodásával vagy nem házasodásával kapcsolatban. Lássuk meg, ebben mennyire becsületes, mert nem keveri össze a maga véleményét az Úr szavával – ami egyébként gyakori kísértés vagy hiba. Kijelenti, hogy nincs erre nézve konkrét rendelkezése az Úrtól. De meri mondani és mondhatja, mert Neki odaszánt és hiteles élet van mögötte. Ő, aki egyedül maradt, tudja milyenkegyelem, hogy teljes szívvel, odaadással tud az Úr Jézusnak élni és szolgálni.

Két témakörre oszthatjuk Pál tanácsait. Az első rész inkább abból a nézőpontból láttatja az ember helyzetét, hogy **a hátralevő idő rövidre szabott**, ezért **a küszöbön álló megpróbáltatások miatt** jobb mindenkinek abban a házasság vagy házasság nélküli állapotban maradni, amiben van. Abban kitartani, de fölfelé irányuló figyelemmel, hogy helytálljon. Ezért, éljen úgy „*mintha*” – ez nem közömbösségre szólít fel, hanem a helyes hangsúlyra mutat, arra, ami az igazán fontos. **Mert a világ látható alakja elmúlik**. Ezért is a figyelem, a várakozás ne a pillanatnyira irányuljon, hanem arra az ígéretre, amely Jézus visszajövetelére vonatkozik.

Az eligazítások másik részében is megtaláljuk ezt az *adott állapotban maradá*st, mint első számú lehetőséget. Itt azonban már nem *az idő rövidre van szabva* indokkal. Hanem az Úrnak való szolgálatra hivatkozva vallja az apostol, hogy aki nőtlen vagy hajadon, az osztatlan, teljes szívvel tud az Úr Jézushoz ragaszkodni, az Ő tetszését

keresni. Hiszen nincsenek egyéb, családra vonatkozó kötelességei. De akinek férje, felesége van, helyzeténél fogva neki igyekszik kedveskedni, tehát az ő kedveskedése megosztott. Nem tudhat úgy az Úr kedve szerint élni, hiszen másfajta elköteleződései is vannak, amiket nem hanyagolhat el, mert az kötelessége a házastársával szemben.

Viszont látjuk, Pál apostol azt az állapotot, amiben maga is van, nem kényszeríti senkire, csupán saját tapasztalatával alátámasztva ajánlja. Nyilván nem elég hozzá a saját emberi elhatározás (természetesen kikényszerítés nélkül), hanem úgy, mint a megházasodáshoz, ehhez is kell egy Istentől való bizonyosság, hogy Ő ebben az állapotomban akar engem megáldani. *„Szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is; viszont mindenkinek saját kegyelmi ajándéka van Istentől: kinek így, kinek amúgy”* – írja az apostol a fejezet elején (7. v.) Vagyis a maga nőtlen voltát nem hiánynak, hanem kegyelmi állapotnak tekinti és éli meg, és kiteljesedett élete van így is. Sőt, teljesen az Úr Jézusnak odaszánt az élete, minden téren. De ugyanúgy kegyelmi ajándék az Úrtól való házastárs és családi élet is. Nem jó máshoz, másokhoz hasonlítani magunkat, ki-ki maga kell, hogy felismerje az Ő akaratát, vezetését az életére nézve, és amit elfogadott Tőle, abban tartson ki.

Legyen ez a mi vágyunk és kérésünk is hogy abban a családi állapotunkban, amiben vagyunk, megelégedettek legyünk és az Ő ereje által tudjunk kitartani, Neki engedelmeskedni, az Ő nevét felmagasztalni.